ב) (לבית קדשי הקדשים) שרו ותירץ ר"ת

ט) מוספנות רוצמים ע מים יו, ב) רש"ק מ"ז, ג) מוספתא דכלים פ"א ה"ח, ד) יומא נה., ה) צ"ל לרבי יהודה, ו) צ"ל ולרבנן, 1) על

נמי דווקא. ל"ק, **ח**) כלום והכי כו' ב"ש אין לי כו' שכן מתן שבע

כו׳ דמלורע מניו לרבות כו׳. ל״ה. (c) [('qr' t], ') ((cr'q), (c'q), (c'

() [ויקלם נו], מ) [שם ד], () נמדבר טון, מ) [יקלם דנולם דמודם פרק ון, (2) [נמדבר יו], מן [ש] () [דף כתוד, (†) [פפר מקת יט יגן, ד) [ע" היטב מסות מן ("ד" מים, א") [פפר שטו, מ", מול מסון, א") [פפר () [יצ" משם שמות טון, () להשתמוות שלשם אוחון, נ"ק, () להשתמוות שלשם אוחון, נ"ק, () ביר בש"ק ו"ק" (היטב () "") ("")

ב) גיר' רש"ק ול"ק להיכל, ג) פירשתי. ל"ק, ד) ל"ל פנימה,

תורה אור השלם

וַיֹאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶה דַּבַּר אֶל אַהַרן אָחִיּהְ וְאַל יְבא בְכל עַת אָל הַקֹּדֶשׁ מַבִּית לַפְּרכֶת אֶל פְנֵי הַבַּפֹּרֶת אֲשֶׁר על הָאָרן

ולא ימות כּי בּענן אראה על

.2 ונתתה את הפרכת תחת

הקרסים והבאת שמה מבית

שמות כו לג 3. וְלְקַח אָלְעָזִר הַבּּהֹן מְדְּמָה בְּאֶצְבְּעוֹ וְהָזָּה אָל נכּח פְּנִי אֹהֶל מוֹעֵד מִדְּמָה שָׁבַע פָּעָמִים: במדבר יט ד פָּעָמִים:

בְּבֶּכְּהַ. 4. וְכִפֶּר אֶת מִקְדֵּשׁ הַקֹּדשׁ וְאֶת אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת הַמּוְבַּחַ

יכפר ועל הכהנים ועל כל עם

הקהל יכפר: ויקרא טז לג

הַבָּפּרֵת:

פד א מיי' פ"ד מהל' פרה הל' פו ג מיי׳ פ״ד מהלכות מחוסרי כפרה הלכה ב: פו ד מיי׳ שם ופ״ו מהל' בית

הבחירה הלי מהלכות ביאת מקדש הלכה יב: פח ה מיי' פ"ב מהלכות ביאת שם (פ"ג הלכה יט):

שימה מקובצת

. 6) שבע הזאות שבפרה פרש" דכתיב חטאת וקשה שהרי בזבחים מצריך קראי לכל החטאות ולא גמר חד מחבריה דכתיב לפני ה' מיהו עכובא לא אשכחן בפ"ק א) ולא נהירא דהא הויא (מיום כפורים) שלא לשמה וחטאת קרייה רחמנא אע"ג שאינו חטאת א"נ [גבי יו״כו כתיב בה היא חוקה וי״ל מדכתיב בפרה אל נוכח והכא לא כתיב נוכח ש"מ דמכוונות לא כתיכב ונח ש״מ דמכוונות לא מעכבי. תו״ח: ז) הא רבי יהודה הא רבנן פ״ה לר״י דאמר אל פני הכפורת דוקא דכמיתה ומבית לפרוכת לאו דוקא ה״נ אל נכח לאו דוקא הלכך כשרות ודא טעמא דר״י דאל פני והא טעמא דר״י דאל פני הכפורת דוקא במיתה כדמפרש תלמודא אי ס״ד כדקאמר רבנן לכתוב רחמגא אל הקודש ומבית לפרוכת כו' אבל אל נוכח אין כאן ייתור להשמיענו נוכח אין כאן ייתור להשמיענו דבעינן מכוונות ועוד מה ענין (מענות) [מכוונות] דמשמט אל נכח דוקא לענין אלפני הכפורת אי קאי [עליה] ולא ימות ולא קאי אל הקדש מבית לפורנת ועוד דאדרבה אנו רואין היפך הדברים דרבנן אית להו אל מיו דומא דראל מיו מרשטיו פני דוקא דמאל פני ממעטי דרך משופש דסבירא להו הא . דרבי אליעזר בז יעקב ור״י לית ליה האי טעמא דמוקי אל פני הכפורת למידרשה בלא ימות הכפורת למידרשה בלא ימות ולא אל הקודש אמבית לפרוכת ולא אל הקודש אמבית לפרוכת אית ליה דרבי יהודה נמי ליה לרבי יהודה דלא אצטריך ליה לרבי יהודה דלא אצטריך ליה לרבי יהודה דלא אצטריך דלא ליתורא להכי דממשפעתיה דלא פני נפקא והשתא ניחא דלא פני נפקא והשתא ניחא מידאל פני ומרא הריהורה מדאל מידאל מודאל מו . פני הכפורת דוקא דמשמע ליה כנגד אל פני הכפורת אל נכח פני אהל מועד שכמו שמיעט דרך משופש ממשמעות פני כך מענות) (מכוונות) מששמעות פני אבל להבנן אדצטריך להו ייתורא להכי לית להו פני דוקא כמו כן אל גבו להו פני לאו דוקא. ג"ל ברוך: מ) ענוש כרות פרש"י דנפקא הי ובפקא הי בי משופה בי וויים בי מיים בי . לן בספרי כו׳ ור״ש בר שמשון מפרש שאין אנו צריכין לזה . שהרי בתלמוד שלנו דריש ליה מטמא יהיה לרבות טבול יום עוד טומאתו כו לרכות מחוסר כפורים: ו) וטהורים שנכנסו כפורים: ו) וטהורים שנכנסו לפנים כרי פ"ה מקום דריסת רגלי ישראל דהיינו י"א אמה ולא נהירא דהא לא הוי אלא מעלה מררבנן שהרי בשהיטת הפסח נתמלאת כל תעזוה סובבים את המזבת ולולביהם סובבים את המזבת ולולביהם ביוציה ביו לא היים היים להיים ביוציה ביוציה ביוציה את המזבת ולולביהם בידיהם וכן לקמן מגביהין את השולחן ואומר להם ראו כו' ואמר ר' שמשון מקוצי דפרושי קא מפרש טהורים

להיכל כודו בארבעים. הקשה ה"ר י"ט מלפנצו מהא דתנן בפרק בתרא דתמיד (דף לג:) בזמן שכ"ג נכנס א להשתחות לשם [שלשה] אוחזין בו א' מימינו וא' משמאלו ואחד אחיו הכהנים והשתחוו וילאו אלמא

> דָהְשַתחווחה נורך עבודה היא. מ״רְ: למעומי דרך משופש. וח״ת ליו מיפוה ליה מדכתיב יבא דמשמע דרך ביאה כדממעטינן בפ"ב דשבועות (דף יז:) טמא שנכנס דרך גגין להיכל וי"ל התם לח] כשפיחת התקרה איירי אבל הכא לשנכנס דרך לול שהיה בעליית בית קדשי הקדשי שבו היו משלשלין את האומנים בתיבות דרך ביאה הוא דלכך נעשה א"נ כמו שפירש בקונטרס כאן שחתר את החומה שלפני ולפנים ועשה פתח בדרום או בלפון ונכנס ולא נכנס בפתח שבמזרח שיהיו פניו למערב ועוד פי' בהונטרם א"נ נכנס בפתח מזרח ולדד באלכסון והלך בלדדין לא מיחייב דלפני בעינן שיהו פניו אל פני מזרחיים של כפורת אבל בזבחים בפרק התערובות (דף פב:) ני מפרש (התוספות) דרך משופש כגון דרך לול שהיה אחורי בית הכפרת כדאמרי׳ בסוף איזהו מקומן (שם נה:) שנים לפרבר וה"ר יעקב מאורלינ"ש הקשה מההיא דם"פ התערובת ושם פב: ושם ד״ה לא) גבי דם שנכנס לפנים דאמרי׳ יאמר אל הקדש ואל יאמר ד) פנימית ומשני לא נצרכה אלא לדרך משופש ופריך והא הבאה כתיב ביה

אלמא ממעטינן דרך משופש מדכתיב

ביה הבאה ויש לחלק בין הבאת

דם להבאת גוף אדם. מ"ר: קודש מבית לפרכת אבל היכל לאו גמי לא שבעה ורבנן ההוא לא מצית אמרת ההיכל כולו איקרי קודש שנאמר יוהבדילה הפרכת לכם בין הקודש ובין קדש הקדשים ורבי יהודה מ"ם אי ם"ד כדקא אמרי רבנן לכתוב רחמנא אל הקודש ומבית לפרכת ולא בעי אל פני הכפרת ואנא אמינא מבית לפרוכת במיתה אל פני הכפרת מיבעיא אל פני הכפרת דכתב רחמנא למה לי ש"מ אל פני הכפרת במיתה מבית לפרכת באזהרה ורבגן ה"נ דלא צריך והאי דכתב רחמנא אל פני הכפרת למעומי יו דרך משופש סבדתנא דבי ר"א בן יעקב אל פני הכפרת קדמה זה בנה אב כל מקום שנאמר פני אינו אלא פני קדים ורבי יהודה לימא קרא פני מאי אל ש"מ אל דוקא ורבנן אל לאו דוקא [®]ורבי יהודה דאמר אל פני הכפרת דוקא ³והזה אל נכח גמי דוקא יורבגן מדהתם לאו דוקא ה"ג לאו דוקא מתקיף לה רב

יוםף לרבי יהודה מראל דוקא "(אל נכח) נמי דוקא אלא דמקדש שני דלא הוו ארון וכפורת ה"ג דלא עביד הזאות אמר רבה בר עולא אמר קרא יוכפר את מקדש הקודש מקום המקודש לקודש רבא אמר הא והא רבנן רגלי ישראל: להיכל בחן כו'. אם נכנסו שם: בארבעים. מכות משום דכתיב ואל יבא בכל עת אל הקדש וגו' (ויקרא טו): מבים לפרכם. לפני ולפנים ששם בשו ארון. ואל פני הכפרת נמי היינו מבית לפרכת אלא שהלך עד לפני הארון (ד) לו בארבעים: אל פני הכפרת נמי היינו מבית לפרכת אלא שהלך עד לפני הארון (ד) לו בארבעים: אל פני הכפרת נמי היינו מבית לפרכת אלא שהלך לפני הארון במיתה לאו: מבעים. הא היכל בכלל מבית לפרכת דלא נכנס לשם אלא דרך היכל ומשעת ביאת היכל קם ליה במלקות: לאו נמי לא. אפילו לאו נמי ליכא: בין הקדש. היינו לבן היכל: אל פני הכפרת מבעיא. דמיחייב מיתה הא משעה שנכנס מבית לפרכת מיחייב מיתה ויש בכלל מבית לפרכת פני הכפרת: למעוטי דרך משופש. כגון לגן משובש שחתר החומה של לפני ולפנים ועשה פתח בדרום או בלפון ונכנס ולא נכנס בפתח שבמזרח שיהא פניו למערב. א"נ נכנס בפתח לד] ולידד באלכסון והלך ללדדין לא מיחייב דאל פני בעינן שיהו להן פנים אל פנים מורחי של כפרת. משופש כמו משובש דפי"א ובי"ת מתחלפין דכתיב (ישעיה יג) שינשפה וכתיב (ישעיה מ נשבה בו: זה כנה אב. לו] הקישה אב ומלמד לכל פני שבתורה דקדים הן כי היכי דבהאי פני כתיב קדמה. והשתא מפרש להאי דאמרן לשבה צו: זה כנה חב. ^{בון} הקישה חב ומנחד נכנ פני שבחורה דקדים הן כי היכי דבהסי פני כשי קדמה. והשתם מפוע נייחי זעותן לעיל הא ר"י הא רבען: לרבי יהודה דאמר אל פני הכפרת דוקא. דבמיתה ומבית לפרכת לאו דוקא ה"ל אל נוכח דוקא הלכך שלא מכוונות פסולות ולרבען מדאל פני לאו דוקא ה"ל אל נכח לאו דוקא הלכך כשרות: על נמי דוקא. בתמיה, כלומר על פני הכפרת דיה"כ נמי מי הוי דוקא דאי דוקא הוא מקדש שני דלא הוי ארון וכפרת דוחרים במקכת יומא (דף נב:) דיאשיהו גמו

> פי הו"א מאי קדש מבית לפרוכת בא זה ולימד על זה (כחד גופא שאין אנו יכולין למצוא זה בלא זה) [ולא נהירא
> דרא בחד גופא לא אמריי בא זה ולימד על זה] והכי אתא [קרושין דף די ע"א] ויצאה חנם אלו ייני (ענרות) [בכרות]
> אין בסף אלי (בנרות) [נותרת] מריך לכתוב רחמנא כרי השני אמר רב בא זה ולימד על זה מידי דהוה אחשב
> ושכיר כרי ופריך אביי מי דמי התם חד גופא כרי ונראה לפרש דוראי מצעא לאשכורה שיתחייב מביה לפרוכת בלא היכל
> ושכיר כרי ופריך אביי מי דמי התם חד גופא כרי ונראה לפרש דוראי מצעא לאשכורה שיתחייב מביה לפרוכת בלא היכל

שאם חיסר מן [אחת] מהן לא עשה כלום. חאין לי אלא מתן שבעה י] דפרכת הוא דעיכבו שהן מתן שבע מעכבין בכל מקום כגון פרה אדומה ובהואה דמלורע והכי מפ' לה בובחים בפ' ב"ש (דף לע.) באבנים טובות כו' הגביה לו הפרוכת נכנס והשתחווה וילא נכנסו "אן מנין לרבות יבן במובח הזהב שאם חיסר פסל אע"ג דשאר די

שאם חיםר אחת מן המתנות לא עשה כלום:

ר"ר וּשׁ שבע הזאות אשבפרה שעשאן בין ה"ר וּשׁ שבע הזאות א

שלא לשמן בין שלא מכוונות יו יי(אל נכח

פני אוהל מועד) פסולות • בושבפנים

יושבמצורע שלא לשמן פסולות יו שלא

מכוונות כשרות והתניא גבי פרה שלא לשמז

פסולות שלא מכוונות כשרות אמר רב חסדא

ל"ק יו הא רבי יהודה הא רבנן דתניא ימחומרי

כפרה שנכנסו לעזרה בשוגג חייב חטאת

במזיד יו ענוש כרת ואין צ"ל מבול יום ושאר

כל הטמאים יו ייהוטהורים שנכנסו לפנים

ממחיצתן להיכל כולו בארבעים מבית

לפרכת אל פני הכפרת יבמיתה רבי יהודה

אומר כל היכל כולו ומבית לפרכת בארבעים

ואל פני הכפרת במיתה במאי קא מיפלגי

בהאי קרא יויאמר יי' אל משה דבר אל אהרן

אחיך ואל יבוא בכל עת אל הקודש מבית

לפרוכת אל פני הכפורת אשר על הארון ולא

ימות רבנן סברי אל הקודש בלא יבא מבית

לפרכת ואל פני הכפרת בלא ימות ור' יהודה

סבר אל הקודש ומבית לפרכת בלא יבא ואל

פני הכפרת בלא ימות מ"ט דרבנן אי ס"ד

כדקאמר ר' יהודה לכתוב רחמנא אל הקודש

ואל פני הכפרת ולא בעי מבית לפרכת ואנא

יו אמינא היכל מיחייב מבית לפרכת מבעיא

מבית הפרכת דכתב רחמנא למה לי ש"מ

במיתה ור' יהודה אי כתב רחמנא אל הקודש

ולא כתב מבית לפרכת הוה אמינא מאי

ה"נ דלה מוה והה אמרינן במסכת יומה (שם) דמוה: מקום המקודש לקדש. ארון. על מקום הארון מוה אפילו ליכא ארון:

מתנות דמזבח החילון לא מעכבין כדאמרי׳ בשמעתא קמייתא דסנהדרין (ד' ד:) וכפר וכפר וכפר אפי' ג' מתנות ואפי׳ ב׳ ואפי׳ אחת יג] ת״ל כן יעשהש מרבינן') כל עשיותיו שיעכבו מרישיה דקרא ועשה יולפר (ועשה הא) דרשינו (אלא) לפר לרבות פר יה"כ ובשחיטת קדשים בפרק ב"ש ומ.] פריך למאי הילכתא אי נימא לעכב פשיטא חוקה כתיב בהל) ומשני לה התם לשפיכת שירים דלא כתיבי בפר יה"כ ועוד מילי אחרנייתא ידן כאשר עשה לפרמי לרבות פר כהן משיח שאם חיסר אחת ממתנותיו פסל החטאת לרבות שעירי עבודת כוכבים של ליבור כדכתיב בפרשת שלח לדי וכי תשגו וגו' שו] בעבודת כוכבים מדבר ואותן שעירים טעונין הזייה על הפרכת ועל מזבח הזהב דדרשי' בת"כם) דהאי חטאת לרבות שעירי עבודת כוכבים: מין הואות דפרה. שלא לשמן פסולות דכתיב ביהש חטחת היא יו]: שלא מכוונות. שלא כוון כנגד פתחו של היכל יח] פסולות דכתיב בהם) חוחה ואל נכח: ושבפנים. כגון דיה"כ ופר כהן משיח ופר העלם דבר ושעירי עבודת כוכבים: ושבמלורע. בשער נקנור (4) משמן של מלורע יש]: שלא לשמן פסולות. שבפנים חטאת נינהו ב]. של מצורע לקמיהט מוקי׳ לה (כ) להתיר שלא עלו לו לשם חובה להכשירו בקדשים: שלה מכוונות. בא] בין מזרח למערב כשרות (ג) דלא כתיב בהו אל נכח: הא רבי יהודה הא רבנן.

בסיפה דמילתה מפרש לה: ענוש

כרת. דכל זמן שלא הביא כפרתו לא יצא מידי טומאתו בב] נפקא לן מקראי דתניאקי איש (איש)

יטמא ולא יתחטא (במדבר יט) בדמים

כלומר אם מאותן טמאים הוא

שלריכין בג] דמים ולא הביאם ונכנס

למקדש ונכרתה אתה אומר בדמים

או בדן לא נתחטא במי נדה כשהוא

אומר מי נדה לא זורק עליו [שם] הרי מים

אמורין הא מה בה] ת"ל ולא יתחטא

בדמים בין להביא רואת המחוסר כפרה

ואין צ"ל טבול יום דנפקא לן בין התסש

מעוד טומחתו בו ושחר כל הטמחין

שחייבין: וטהורין שנכנסו לפנים

ממחילתן. י"ה אמה מקום דריסת

הגהות הב"ח

 (b) רש"י ד"ה ושבמלורע וכו' לשמו של: (5) ד"ה שלה לשמן וכו' מוקים לה דפסולות להתיר: (1) ד"ה שלה מכוונות וכו' כשרות אע"ג דכתיב נהו: (ד) ד"ה מנית לפרוכת וכו' הארון הס"ד ואח"כ מ"ה מבית לפרוכת נמרנעים ואל פני וכו' במיתה הק"ד וחח"כ מ"ה מבית לפרוכת מגעיח

גליון הש"ם

גמ' ושכפנים ושכמצורי עיין לקמן דף עד ע"ב תוספות

:ד"ה איכא

שימה מקובצת (המשך) הכי כיון דחד גופא נינהו ואי אפשר להכניסם לפני ולפנים עד שיכניסנו להיכל אלמא לא שייך למימר בא זה ולימד על זה בחד גופא ואי כפרשיי לא משום ביאה דבית לפרוכת ולא מחייב אביאה דהיכל כגוז ום נכנס להיכל לצורר כגר ראשון שבקונטרס קשה מפ״ב דשבועות [דף יז ע״ב] וללשון שני ניחא א״נ י״ל ללשון שני ניחא אינ י״ל דלשון ראשון כגון שהיה בדרום או בצפון פתח קבוע ונכנס דרך שם דהיינו שפיר דרך ביאה ואשמועינן אל פני הכפורת דלא מחייב בה: ע) חיסר מהן לא

GQ. לי אל אינה שבוץ מוחדות היה מפרש לה בפרק ב"ש הס"ר: ﴿) גליון בכאן לא כתוב בכל הספרים והיא בחורת בתורת והרי מפרש לה בפרק ב"ש הס"ר: ﴿) גליון בכאן לא כתוב בכל הספרים והיא בחורת כהנים: יכן לרבות מתן ארבע במובה: יכן ואפילו אחת הס"ר ומה"ד ת"ל כן יעשה מרביא דקרא מרבינן כל עשיותיו שיעכבו הס"ר ומה"ד ועשה לפר את דרשה בין או מא הריא וחטאת ששינה שלא לשמה פסולה: ימן של היכל שהיה עומד בהר המשחה ומתכוון כנגד פתח ההיכל פסולות דכתיב בה חוקה ואל נכח פני אהל מועד הס"ד ומה"ד ושבפנים כגון פר ושעיר דיוה"כ: ען מצורע מזה ז' הזאות כנגד בית קדשי הקדשים וכן מצותה מדכתיב והזה